

4,70. °त् n. dass. ग्राताद्. im CKDr.

परिपूर्णचन्द्रविमलप्रभम् m. Bez. eines Samādhi; wörtlich: den reinen (विमल) Glanz (प्रभा) des vollen (परि०) Mondes (चन्द्र) habend VJUTP. 20. परिपूर्णसत्त्वचन्द्रवती (von प० + स० - चन्द्र) f. Bein. der Gemahlin Indra's (mit tausend Vollmonden versehen) H. c. 32.

परिपूर्णान्तु (प० + इन्डु) m. der Vollmond MBKEB. 1, 12.

परिपूर्ति (von 1. परि mit परि) f. das Vollwerden, Vervollständigung: कन्दः० Schol. zu RV. PRAT. 2, 42.

परिपृष्ठा (von प्रकृ mit परि) f. Frage, Erkundigung VJUTP. 41, 42, 53. परिपैत् n. = परिपेलव Cyperus rotundus ÇABDAM. im CKDr.

परिपेलव (प० + पे०) adj. 1) sehr sein, winzig: (जगदतस्य) मूलमध्यदृश्याग्रमस्थितो देवदेयमनुजा: क्रमात्। ततः शोभ्रमध्यचिरकालसंभव स्फीतमध्यपरिपेलवं फलम् ॥ VARB. BRH. S. 93, 8. sehr sein. — zart; im Prakrit: पोमालिश्चाकुसुमपरिपेलवा (शकुतला) Çik. Ch. 8, 17. — 2) n. Cyperus rotundus ein wohlriechendes Gras AK. 2, 4, 4, 19. RATNAM. 96. Suçra. 2, 236, 15. 481, 3.

परिपोट (von पूर् mit परि) m. das Sichabschälen, eine best. Krankheit des Ohres Suçra. 2, 149, 10.

परिपोटक (vom vorherg.) m. dass. Suçra. 2, 149, 14.

परिपोटन (von पूर् mit परि) n. das Sichabschälen Suçra. 1, 231, 13. — Vgl. परिपुत.

परिपोटवत् (von परिपोट adj. sich abschälend Suçra. 2, 149, 13.

परिपोषक (vom caus. von पुष् mit परि) adj. bestärkend: तदीयर्थमर्घर्यां बभूव परिपोषकः RAGA-TAB. 6, 296.

परिपोषण (wie eben) n. das Befördern, Hegen und Pflegen: त्रिवर्गं भए. P. 7, 11, 23.

परिपोषणीय (wie eben) adj. zu befördern, zu hegen und zu pflegen: प्रणाण Spr. 346.

परिप्रभ (von प्रकृ mit परि) m. das Fragen, Frage, Erkundigung P. 3, 3, 140. AK. 3, 4, 22 (28), 14. तदिदिष्ट प्रणिपातेन परिप्रभेन सेवया BHAG. 4, 34. जानि० Frage nach P. 2, 1, 63. 5, 3, 93. इष्ट० H. 1340.

परिप्रसिति (von आप् mit परिप्र) f. Erlangung: बुद्धिं न कुरुते गावदेयः — देवरायपरिप्रासी R. GORR. 1, 67, 8.

परिप्रार्थ (प० + प्रार्थ) n. Nähe ÇÄNKU. Br. 2, 2.

परिप्री (प्री mit परि) adj. theuer, werth: उद्धाच्मीर्यंति हिन्त्वते मती पुरुष्टस्य कति चित्परिप्रीयः RV. 9, 72, 1.

परिप्रूष (पुष् mit परि) adj. sprühend, spritzend: प्रवासा न प्रसितासः परिप्रूषः RV. 10, 77, 5.

परिप्रेसु (vom desid. von आप् mit परिप्र) adj. zu Jmd oder Etwas zu gelangen wünschend, suchend, verlangend nach; mit dem acc.: पास्त्रालम् MBH. 1, 5483. 7, 954. प्राणायात्राम् N. 18, 11. शापस्यात्तम् MBH. 3, 12407.

परिप्रेष्य (vom caus. von 1. इष् mit परिप्र) m. Diener MBH. 4, 32. — Vgl. प्रेष्य.

परिप्रवै (von सू mit परि) 1) adj. a) schwimmend VS. 22, 29. KÄTH. 15, 3. — b) sich herumschwungend: देवचक्रं वा एतत्परिप्रवै पत्संवत्सरः ÇÄNKU. Br. 20, 1. — c) hin und her laufend AK. 3, 2, 24. H. 1435. HAL. 4, 10. (मधुौष्ठौष्ठौ) मत्कुणाविव परिप्रवै Çik. 14, 68. — 2) m. a) Schiff, Boot: गत (परिप्रवै Scbl.) R. GORR. 1, 45, 18. — b) N. pr. eines Für-

sten, eines Sohnes des Sukhbala (Sukhivala, Sukhinala) VP. 462. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, b, 15, 16. BHAG. P. 9, 22, 41. — 3) f. शा Bez. eines kleinen Schöpföffels (beim Opfer) KITS. Ça. 9, 2, 15, 17. Schol. 748, 21. — Vgl. परिप्रव.

परिप्राव्य (wie eben) adj. herumschwimmend: आचम्य चैकृहस्तेन परिप्राव्यं तथोत्कम् so v. a. Regenwasser MBH. 13, 5055. — Vgl. परिप्रव. परिपुत 1) adj. partic. s. u. सू mit परि. — 2) f. शा ein beruhigendes Getränk H. 902; vgl. परिपुत् परिपुता.

परिवर्कु oder °वर्कु (von वर्कु, वर्कु mit परि) m. Alles was man um sich hat, die zum Bedürfniss oder Luxus nötigen Dinge, Staat u. s. w. = परिवर्कृ AK. 3, 4, 21, 241. H. 716. MED. h. 32. HAL. 2, 151. महता परिवर्कुणा राजेयाग्येन संवतः । राजभिर्बुधिः सार्धमुपायात्काम्यकं च सः DRAUP. 1, 7. चमू — परिवर्कुणीपिनीम् R. 2, 83, 26 (90, 39 GORR.). Dākshājanī fordert ihren Gatten Çiva auf, mit ihr zum Opfer ihres Vaters zu geben um उपनीं परिवर्कुमर्हित्तम् BHAG. P. 4, 3, 9. स्फीतपरिवर्कु Dācak. in BNF. Chr. 180, 11. Insbes. die Insignien eines Fürsten AK. MED.

परिवर्कुणा oder °वर्कुणा (von वर्कु, वर्कु simpl. und caus. mit परि) n. 1) das Wachsen, sich-Vergrössern NIR. 7, 12. वर्कुः परिवर्कुणात् (= परिवर्कृत् DURGA) 8, 8. परिवर्कुणा f. (= परिवृद्धि oder परिवृक्षं DURGA) zur Erklärung von वर्कुणा 6, 18. — 2) Verehrung, Cult BHAG. P. 5, 5, 27. — 3) = परिवर्कु H. 716, Sch. विमुच्याग्यिधनकलत्रपरिवर्कुणमङ्गेष्वात्मानं स्नेह्यपाशानवधूय परिव्रत्ति MBH. 12, 7005.

परिवर्कुवत् (von परिवर्कु) adj. mit dem gehörigen Geräthe versehen: वेस्मानि RAGB. 14, 15.

परिवाद्य (बाद् mit परि) f. Hemmniss oder concr. ein Hemmender, Verhinderer: मदे चिदस्य प्र रूजति भासा न वर्त्ते परिवाद्य श्रेवी: RV. 5, 2, 10. न ते सुव्यं न इक्षिणु हस्तं वर्त्त श्रामुरः । न परिवाद्यं हरिवो गविष्टिषु 8, 24, 5. — Vgl. सेम०.

परिवाद्या (von बाद् mit परि) f. Mühseligkeiten, Beschwerden ÇÄK. 70. परिवर्कुणा oder °वर्कुणा (von वर्कु, वर्कु mit परि) n. 1) Wohlfahrt BULG. P. 5, 1, 7 (= सपुदि Schol.). — 2) Anhang, Zusatz: वेदः सपरिवर्कुणाः M. 12, 109. यज्ञाङ्गं दक्षिणास्तात् वेदानां परिवर्कुणम् MBH. 12, 2972.

परिवाद्य (von बाद् mit परि) m. Vernunft; davon °वर्कु mit Vernunft begabt ÇÄK. 118, v. l. für प्रतिवोधवत्.

परिभन्नणा (von भन्न mit परि) n. das Aufressen, Anfressen: प्रजानामवकामानामन्योऽन्यप्रैभन्नणात् MBH. 1, 2617. कृमिणा 12, 86.

परिभय (von भी mit परि) m. Besorgniß, Furcht: नेति परिभयं निपातः ÇÄK. zu BRH. AR. UP. S. 97. 322.

परिभर्त्सन (von भर्त् mit परि) n. = शान्तेप H. an. 3, 439. Drohung R. 5, 37, 25, 68, 42.

परिभव (von 1. भू mit परि) m. eine ehrenrührige Behandlung, Beleidigung, Kränkung, Demütigung, Erniedrigung, an den Tag gelegte Geringschätzung, — Verachtung P. 3, 3, 55. AK. 1, 1, 2, 22. H. 441. HAL. 4, 19. MBH. 3, 1570. न ब्राह्मणो परिभवः कर्तव्यस्ते कर्ता च न 13126. ब्राह्मणानाम् (obj.) 13679. 13, 3923. द्वौपदी० (obj.) 4, 16 in der Unterschr. R. GORR. 2, 10, 15. श्रव्यं परिभवो धोरा वानरेण विशेषतः । श्रीमतो रात्मन्त्रस्य पुरस्यात्तपुरस्य च ॥ 5, 79, 10. परि० eine Kränkung, die von ei-